

**HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN
VIERING 150 JAAR SINT-CATHARINAPAROCHE**

Sint-Catharinakerk, Antwerpen-Kiel – 17 juni 2012

Broeders en zusters, goede vrienden,

Ik ben blij dat ik vandaag de eucharistie mag vieren samen met de gelovigen van de Sint-Catharinaparochie en de Spaanssprekende gemeenschap in Antwerpen. Ik verontschuldig me dat ik nog niet vroeger ben gekomen, ondanks het vriendelijke aandringen van zr. Miriam. Graag deel ik uw vreugde omdat al twintig jaar beiaardmuziek klinkt op het Kiel.

Christenen komen niet uit één land en spreken niet één taal. Ze komen uit alle landen en spreken alle talen, ook in Antwerpen. De Spaanssprekende gemeenschap is al lang en talrijk aanwezig in Antwerpen. Sinds de Spaanse tijd, hebben altijd Spaanse families in onze stad gewoond. Later kwamen daar de Spaanssprekende christenen uit Latijns-Amerika en uit andere Spaanssprekende gebieden bij. Vandaag vormen jullie een gemeenschap die regelmatig samenkomt om de eucharistie te vieren en mee te bouwen aan een christelijke gemeenschap. Jullie maken integraal deel uit van de christelijke gemeenschap in het bisdom Antwerpen. Als bisschop voel ik mij jullie herder. Graag wil ik vandaag een woord van dank richten tot allen die helpen om de Spaanssprekende gemeenschap in Antwerpen te verzamelen en te bezielen. Ik denk ondermeer aan zr. Miriam en haar medewerkers, en aan de priesters die de eucharistie komen vieren.

Ik dank ook van harte de groep vrijwilligers van de parochie die deze feestelijke dag elk jaar opnieuw voorbereiden. Dank voor jullie belangeloze inzet en voor jullie bezieling.

We horen vandaag het evangelie over het mosterdzaadje. Dat is een heel klein zaadje, maar wanneer het gezaaid wordt in goede grond, groeit het uit tot een grote struik, hoger en breder dan de andere struiken. Wat wil Jezus zeggen? Wat wil Hij aan zijn leerlingen leren? De leerlingen waren zoals wij: ze waren ongeduldig en haastig. Ze wilden dat Jezus in heel korte tijd hun land zou veranderen, dat alle Joden naar Hem zouden luisteren en Hem zouden volgen, dat spoedig een tijd van vreugde en zegen zou aanbreken voor heel het Joodse volk. Maar het liep niet zo vlug en niet zo gemakkelijk. Onze tijd is niet de tijd van God. God heeft meer tijd dan wij. God gaat voorzichtig te werk. Hij legt een klein zaadje in de grond en wacht tot het vrucht draagt. Zo gaat God met ons te werk. Toen wij gedoopt werden, heeft Hij een zaadje van geloof en liefde in ons hart geplant. Een klein zaadje. En nu wacht God tot dat zaadje groot en sterk wordt. Gelukkig heeft God veel geduld! Want ook in ons leven groeit dat zaadje maar heel langzaam. Soms groeit het helemaal niet, en blijft het lig-

gen. Soms schiet het weer op, zoals in bloemen in de lente: na een tijd van gebed en bezinning, na een mooie viering van de eucharistie, na een gesprek met een bezielde of toegewijde christen. Dat is vandaag ons gebed: dat het kleine plantje van het geloof in ons lag blijven groeien, tot het een stevige struik wordt.

Maar niet alleen God kan zaaien. Ook wij kunnen zaaien. Ik ben blij dat in deze eucharistieviering heel wat kinderen en jongeren aanwezig zijn. Gelovige ouders planten het zaadje van het geloof in het hart van hun kinderen. Leerkrachten of catechisten versterken het plantje van het geloof in het hart van hun leerlingen. Priesters geven voeding aan het plantje van het geloof door de viering van de eucharistie en de andere sacramenten. Religi-euzen geven inspiratie aan het plantje van het geloof door hun gebed en hun zorg. Aan ieder van ons vraagt Jezus vandaag: wil je zorg dragen voor het plantje van het geloof, dat ik in jouw leven en het leven van je vrienden heb geplant? Wij kunnen het plantje van het geloof gemakkelijk bij elkaar kapot maken. We kunnen het ook bij elkaar versterken en frisse lucht geven. Door erover te spreken. Door samen te bidden. Door samen in het evangelie te lezen. Door samen de eucharistie te vieren. Door samen voor een zieke of een ongelukkige te helpen zorgen. En vooral: door geduld te hebben met elkaar. Ook daarvoor bidden we vandaag: dat wij bij elkaar het plantje van het geloof niet zouden afbreken maar verzorgen en versterken.

Goede vrienden, dank voor uw bijdrage aan de christelijke gemeenschap in het bisdom Antwerpen. Jullie zijn een deel van onze toekomst. Met jullie hopen wij betere christenen te worden, nauw verbonden met onze broeders en zusters over heel de wereld.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen